

ZIARNO MARYI

Rok 2023 Grudzień, nr 11 (135) - Data wydania 03.12.2023

Do użytku wewnętrznego

Adwent

Rozpoczynamy Adwent, nowy rok liturgiczny. W czasie pełnym różnych komplikacji, okrucieństwa, rozpalania się coraz to nowszych wojennych zarzewi, kłamstwa, piętrzącej się fali neopogaństwa - jakiejś, wydawać by się mogło, nadciągającej zewsząd czerni. Jak pisze w rozważaniu do Ewangelii na łamach "Naszego Dziennika" ks. Paweł Siedlowski, mimo wszystko stajemy dziś przed Bogiem z nadzieją. Przypominaną podczas każdej Eucharystii, kiedy kilkunrotnie, w kluczowych jej momentach, padają słowa: „Pan z wami!”.

"Zastraszeni, wbici w ziemię, zapominamy, skąd wypływa Źródło. Aby je odnaleźć, konieczna jest pokora, powrót do Prawdy. (...) Musimy przypomnieć sobie, skąd jesteśmy, aby mieć pewność celu - wiedzieć, dokąd zamierzamy iść. Jezus prosi dziś o uważność, czujność, pogłębione spojrzenie na rzeczywistość (Mk 13,33). Aby gdy przyjdzie, nie zastał nas śpiących, zanurzonych w marazmie i beznadziei"

Jedno z najtrudniejszych słów świata to dla wielu ludzi – czekać. Dzisiaj ludzie nie potrafią już czekać. Wszystko chcą dostać już, teraz, zaraz. Tymczasem to właśnie postawa cierpliwości prowadzi nas do

prawdziwej Miłości.

Właśnie po to mamy w ciągu roku Adwent i Wielki Post – żeby się zatrzymać, zjechać na bok i sprawdzić na mapie, gdzie jesteśmy.

Czekanie daje życie. Dlatego Kościół mówi: „Czekajcie na przyście Zbawiciela. To was ożywi. To uczyni was jeszcze piękniejszymi”. A żeby dobrze przeżyć ten czas czekania, powinniśmy zapoznawać się ze Słowem Bożym. W Adwencie jesteśmy szczególnie wezwani do jego czytania, to ono ożywia serce.

Adwent tradycyjnie rozumiany jest jako **czas postanowień**. Wielu z nas podejmuje wtedy decyzję, aby z czegoś zrezygnować lub powziąć jakiś dodatkowy wysiłek. Warto zrobić to dobrze.

Oto niektóre nasze postanowienia z przeszłości: nie jeść słodyczy, chodzić na roraty, więcej się modlić, pomagać mamie, czytać Pismo Święte. Czy takie postanowienia są dobre? Jakże właściwie powinny one być?

Po pierwsze, postanowienia

powinny być realne. Po drugie, postanowienie powinno być konkretne. Po trzecie, postanowienie powinno być naszym własnym postanowieniem. Po czwarte, musimy widzieć cel postanowienia. Ono musi nas ubogacać, powodować wzrost naszej wiary i miłości do Boga.

Co nam da powzięcie postanowienia i próby jego wypełnienia? Czy w ogóle warto się z tym męczyć? Zdecydowanie tak! Podejmowanie i trzymanie się postanowień uczy nas samodyscypliny, wytrwałości, trenuje silną wolę, pomaga nam wykształcić różne dobre nawyki. Wzbogaca nas samych, a co za tym idzie przekłada się na nasze relacje z ludźmi i Bogiem. Dzięki duchowym praktykom rozwijają naszą wiarę, pomagają walczyć ze słabościami i nadrabiać różnorodne zaniedbania.

Na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia łaniać się duchowo białym opłatkiem przekazując wszystkim szczerze życzenia radosnych, pełnych wiary i miłości, pokoju i życzliwości oraz wolnych od trosk doczesnych świąt Narodzenia Bożej Dzieciny.

ks. proboszcz Ryszard Lis

Co słyhać w moim Kościele?

Papieska modlitewna intencja ewangelizacyjna:

Grudzień 2023 r.:

Módlmy się, aby osoby z niepełnosprawnościami były w centrum uwagi społeczeństwa, a instytucje promowały programy integracyjne, które zwiększyłyby ich aktywne uczestnictwo.

Pomoc Kościołowi w Potrzebie przekazała chrześcijanom z Ziemi Świętej ryngraf z wizerunkiem Matki Bożej Częstochowskiej. Symboliczny dar odebrał kard. Pierbattista Pizzaballa, z którym spotkał się ks. prof. Waldemar Cisło. Dyrektor sekcji polskiej PKWP złożył wizytę w Betlejem i Jerozolimie. Ryngraf, jaki odebrał od niego łaciński patriarcha Ziemi Świętej, przypomina o modlitwie podjętej w tysiącach parafii przy okazji Dnia Solidarności z Kościołem Prześladowanym. W trakcie rozmowy ks. prof. Waldemar Cisło mówił, jakim świadectwem dla Polaków jest postawa patriarchy i wiernych, którym towarzyszy. Wykładowca UKSW pytał o sytuację chrześcijan w Ziemi Świętej. „Żyjemy rozmieszczeni po bardzo dużym obszarze. Sytuacja w Gazie znacznie różni się od tego, co dzieje się na Zachodnim Brzegu” – wyjaśnił kard. Pierbattista Pizzaballa. Przypomnił, że chrześcijanie w Strefie Gazy byli odcięci od prądu i wody, a ich domy zostały zniszczone. „Staraliśmy się im dostarczać to, co potrzebne. Robiliśmy, co w naszej mocy” – zapewnił. Patriarcha podtrzymał słowa, jakie wypowiedział przy okazji Dnia Solidarności z

Kościółem Prześladowanym, że świat, który został zniszczony przez przemoc, po wojnie musi zostać odbudowany. „Na Zachodnim Brzegu, w Betlejem i pobliskich wioskach, nie ma miejsc pracy” – podkreślił. Przypomnił, że chrześcijanie żyją głównie z turystyki, a ruch pielgrzymkowy zamarł po 7 października. Izrael cofnął też pozwolenia na pracę dla Palestyńczyków żyjących po drugiej stronie granicy.

Prawie w ostatniej chwili przed eskalacją konfliktu w Ziemi Świętej na Jasną Górę „wyruszyła” specjalna szopka bożonarodzeniowa, wykonana przez chrześcijan w Betlejem. Teraz trwają ostatnie prace przy jej instalacji, a usytuowana została w Bastionie św. Barbary. Wyjątkowo będzie udostępniona już od pierwszej niedzieli Adwentu, bo jak podkreśla kustosz Jasnej Góry ma ona szczególnie uwrażliwiać na tragedię ludzi dotkniętych wojną w miejscu narodzin Chrystusa. Jest ona wyrzeźbiona w drzewie oliwnym, ruchomą jej częścią są figurki.

Do szczególnej modlitwy w intencji ochrony życia każdego człowieka w oczekiwaniu na Boże Narodzenie zaprasza Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka. W duchowym przygotowaniu do świąt pomóc może inicjatywa Adwent dla Życia. To rodzaj kalendarza adwentowego w formie postów na Facebooku zachęcających do przeżywania Adwentu w sposób duchowy. Adwent dla Życia powstał, żeby pomóc w duchowym przygotowaniu do Świąt Bożego Narodzenia, głosić prawdę o godności każde-

go człowieka i odzyskać święta dla rodziny, przyjaciół i osób potrzebujących. – Marzymy o świecie, w którym życie każdego człowieka będzie szanowane. Oczekiwane z radością, nie z lękiem. I przyjmowane nawet wtedy, kiedy po ludzku wydaje się, że to nie ten czas, nie to miejsce. Marzymy o świecie, w którym nie trzeba zasługiwać na prawo do życia. O społeczeństwie, które nie wyklucza słabych, bezbronnych. O kulturze, która sprzyja afirmacji życia.

Już od 30 lat Świeca Caritas towarzyszy polskiej Wigilii

Trzy dekady temu Caritas Polska zainaugurowała Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom – jedną z najdłuższych trwających i najbardziej znanych akcji. Jej nieodłącznym elementem jest Świeca Caritas, dzięki której zbierane są środki na pomoc dzieciom. Akcji towarzyszy hasło „Świeca, która tworzy polską Wigilię”. Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom (WDPD), zapoczątkowane w 1994 r., połączone jest z rozprawianiem w czasie Adwentu Świecy Caritas, która w ciągu lat stała się rozpoznawalnym symbolem polskiej Wigilii. Znakiem obecności nowo narodzonego Chrystusa przypominającym o tym, by w naszych sercach znalazło się miejsce dla potrzebujących. W tym roku Caritas przygotowała 1,5 mln świec, które rozprawiane są w parafiach w całej Polsce. — Tak jak pusty talerz przy stole czekający na ubogich, świeca przypomina nam, że są ludzie samotni, głodni, dla których nie ma miejsca — powiedział ks. dr Marcin Iżycki, dyrektor Caritas Polska.

Ks. Piotr Pawlukiewicz: Adwent to czas powrotu do samego siebie

Adwentowe czytania biblijne często zapraszają nas na pustynię. Bóg pragnie spotkać się z człowiekiem na pustyni, bo na pustyni człowiek chętniej przyjmuje prawdę o sobie, nawet smutną prawdę.

W mieście jest się łatwiej schować, w mieście można zrobić makijaż całego swojego życia, w mieście można udawać kogoś, kim się nie jest, można żyć nie swoim życiem. Naśladować kogoś stuprocentowo niemalże.

Dlatego Bóg proponuje człowiekowi: „Chodź, spotkajmy się na pustyni”. Tam nie ma gdzie się schować. Tam woda, wiatr, wichry mówią prawdę o nas samych, prawdę, którą chce nam przekazać Pan Bóg.

Czas Adwentu jest to czas powrotu do samego siebie – kiedy nie uciekam od siebie.

Nie lubimy siebie, oddaliśmy się od siebie, poddajemy się pod uwagę innych, którzy zaczynają nami kierować, sterować. To jest to wielkie niebezpieczeństwo dla człowieka, kiedy zaczyna żyć życiem innych, zaczyna żyć radami innych, przykazaniami innych, wystraszony, „bo jeśli nie będziesz żył tak jak my, to będziesz skreślony i wyrzucony poza naszą społeczność”.

Dlatego może kogoś zaskoczę, ale w Adwencie my nie mamy się czegoś nauczyć nowego, tylko się mamy oduczyć. W jednym z filmów młodzi chłopcy po szkole wojskowej trafiają na front w ręce starego wiarusa, doświadczonego żołnierza, który mówi: „Przysłali was tutaj ze szkoły wojskowej. Ja teraz będę chciał was oduczyć tego, czego was tam nauczono, żebyście przeżyli tę wojnę”.

Będę chciał was oduczyć tego, żebyśmy wrócili do samych siebie, żebyśmy byli sobą, żebyśmy nauczyli się mówić, wyrażać swoje poglądy. Po to jest potrzebna pustynia. Tam następuje takie oczyszczenie. Pustynia może dotyczyć dosłownie zamieszkania w jakimś namiocie na skraju cywilizacji, ale to może być też pustynia, którą narzucamy sobie sami jako miejsce trudu duchowego, walki duchowej.

Ktoś powiedział: „Jeśli jesteś gadułą, to na czas pustyni zamilknij przy stole, jeśli jesteś milczkiem, to na czas pustyni zacznij rozmawiać z ludźmi”. Jeśli masz jakiś talent, zamiast sprzedawać, daj go innym za darmo. Daj go innym, aby mogli się nim cieszyć i korzystać ze swoich darów. Każdy z nas dostaje takich ludzi, na jakich zasłużył. Czasami rodzice dostają trudne dziecko, żeby sami zastanowili się nad swoim życiem, przemyśleli jakąś swoją porażkę wychowawczą, w miarę możliwości postarali się uzdrowić rodzinę.

Powtarzam często, że wpadamy w pewne mechanizmy – mamy dyżurne opowiadania i dyżurne dowcipy, działamy jak maszyny. Pewien ksiądz mi opowiadał, że jak chodził po kołędzie, to gospodarz domu powiedział, że opowie mu dowcip. Jego żona zaoponowała: „Nie mów Antoś”, ale on odpowiedział: „Nie ten”. Ona już wiedziała, jaki dowcip chciał opowiedzieć.

Wrócić do samego siebie to jest takie trudne, bo niekiedy tej maski, którą nosimy na twarzy,

używaliśmy przez wiele lat. Chrystus będzie nas jednak sądził nie z pozorów w naszych zachowaniach.

Będzie nas sądził według tego, co mamy w głębi serca. Jakie pragnienia nosimy w sobie, co chcemy osiągnąć, w jakiś sposób to wszystko zostanie zde-maskowane na Sądzie Ostatecznym.

Adwent jest tym czasem, kiedy prosimy Pana Boga o światło. Pamiętajcie, w Adwencie mamy poznać prawdę o sobie, żebyśmy na Sądzie Ostatecznym nie byli zaskoczeni.

W Adwencie dobrze posłuchać naszych nieprzyjaciół. Przyjaciele często nas zwodzą, często nas niesłusznie chwala i wynoszą ponad niebiosa, a tak naprawdę o wiele wartościowsze opinie na temat naszej osoby możemy znaleźć w słowach naszych wrogów. Powinniśmy przyjąć je nie z jakąś szarpaniną, z nerwami, ale w spokoju i dziękczynieniu Bogu za to, że w tym człowieku, który nie należy do grona moich przyjaciół, mogę się przejrzeć jak w lustrze.

Prośmy o światło adwentowe, byśmy stanęli w prawdzie przed sobą, poznali tę prawdę, abyśmy kiedyś w godzinę śmierci naszej uradowali się tym, że Chrystus był w naszym sercu najważniejszy do końca, do końca naszych dni, do ostatniej godziny, do ostatniego oddechu, Ten który przynosi nam światło prawdy o nas samych.

Tekst pochodzi z książki „Adwentowe tęsknoty. Po dwóch stronach życia”.

PATRONAT

Polskie Radio
RZESZÓW

„Z mego serca tryska piękne słowo:
Utwórz mój głoszę dla króla ...” (Ps 45,2)

Miejsko - Gminny Ośrodek Kultury w Sędziszowie Małopolskim
Wojewódzki Dom Kultury w Rzeszowie
Parafia Rzymsko - Katolicka pw. Narodzenia NMP w Sędziszowie Małopolskim
Parafia Rzymsko - Katolicka pw. Miłosierdzia Bożego w Sędziszowie Małopolskim

zapraszają na
finał

XXXI Podkarpackiego Konkursu Poezji Religijnej

8 grudnia 2023 r.
godz. 10:00

sala widowiskowa Domu Kultury

WYSTAWA TOWARZYSZĄCA
„MIĘDZY ZIEMIĄ A NIEBEM”
FOTOGRAFIA WITOLDA OCHAŁA

MGOK
SĘDZISZÓW MAŁOPOLSKI

W listopadzie odeszli od nas do wieczności:

† Michalina Pondo z d. Kozak	1932 r.
† Roman Czesław Dulak	1969 r.
† Krzysztof Siwiec	1968 r.
† Weronika Rogóż	2023 r.

PISMO DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO
ADRES REDAKCJI:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP
ul. Jana Pawła II 27 39-120 Sędziszów Młp.

Tel. do Ks. dyżurnego: 575 249 939

Strona www: parafiasiedziszow.pl

Konto parafialne:

90 9172 0003 00016867 2000 0010